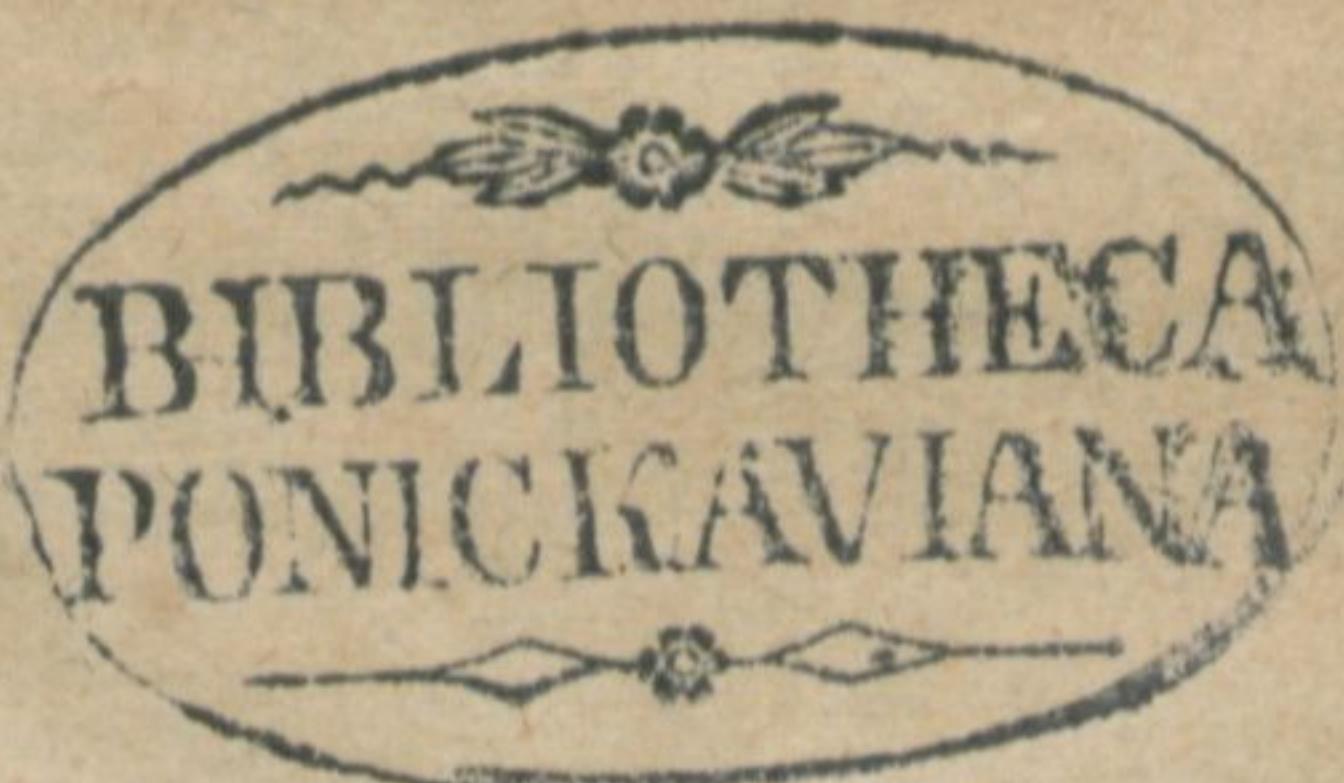

AK. 248. (x 2045479) Hoepfner

HEINRICUS DECIMUS
JUNIOR RUTHENUS,
Dominus à Plaviâ, Dominus in
Graiz/Erannichfeld/Gera/Schlaiß
& Lobenstein/uc.
RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

vita
Huetius, *Theolog.*

HEINRICHS DECIMUS
JUNIORI JAHNIS
Domiciliis P[ro]p[ri]e Domini
Gothicorum etiam
Gothicorum etiam

um ignei spiritūs

Prophe^ta Elias flammanti-
bus quadrigis in cœlum evo-
laturus esset, non tantū
Beth-Ele, sed & Jerichunte
Prophetarum filii & sacris
dediti gemebant, & Elisæum
discipulum ejus queribun-

dâ voce inclinabant: *Nostin' hodiè J E H O V A M
assumtum Dominum tuum de capite tuo?* Ita,
Eliæ hactenus discipulo in memoriam revocabant
gravissimam jacturam & damnum per discessum,
Prophetæ futurum, utpote qvòd de capite ipsius
Doctor & Ductor incomparabilis, qvi caput instar
florentissimæ coronæ cinxerat & exornaverat, sit
auferendus. Nihil aliud hodiè præfari possumus,
dum *Viri plurimum-Reverendi, Amplissimi, & Ex-
cellentissimi DN. HEINRICI HöPFNERI,
SS. Theologiæ Doctoris & Professoris publici celeber-
rimi, Facultatis Theologicæ & Nationis Misnicæ Se-
nioris gravissimi, Electoralis Consistorii Assessoris
laudatissimi, Canonici & Thesaurarii in Misnensis Ec-
clesiæ Capitulo spectatissimi, Stipendiatorum Electro-*

ratum Ephori præclarissimi, Collegii Majoris Principum Collegiati, & Academiæ bujus Decemviri solertissimi, Theologi de Ecclesiâ JESU CHRISTI & Academiâ meritisimi, publicè intimandus est obitus, & justa ejus funebria sunt indicenda, qvam ut maximâ cum consternatione omnibus SS. Theologiae Cultoribus illud trutinandum proponamus: Nostis' ne JEHOVAM Dominum vestrum de capitibus vestris assumisse? Imò cùm non tantum Studiosos, sed & totum Orbein Christianum, Academiamq; nostram & alias, ut & gravissima Colle-
gia hæc tangat calamitas, meritò insperati luctus magnitudine attoniti quærimus: Nostis' ne Christiani universi, DEUM assumisse de capitibus vestris veritatis & doctrinæ cœlestis vindicem & propugnatorem imperterritum, Religionisq; Lutheranae splendorem unicum? Nostis' ne vos Academicci, de capitibus vestris ablatum esse decus augustissimum? Nostis' ne vos Consistorii Electoralis Consiliarii, à vobis sublatum esse Assessorem gravissimum? Nostis' ne Capituli Misnensis Praesules, DEUM vobis eripuisse membrum & thesaurarium utilissimum? Nostis' ne Facultatis Theologicæ Assessores, surreptum vobis esse Senatus vestri Seniorem & Palladium firmissimum? Et tu Collegium Principum majus, ac Paulinum nostin' te prius quidem Collegâ, posterius autem Decemvirò orbatum esse solertissimô? Eheu jactu-

jaeturam nullis sacramis, nulloq; planctu aut fletu eluendam! O damnum, ô detrimentum nullis suspiriis satis exprimendum! Ita eodem tempore, eadem ruinâ, clade parili tota Christianitas & communis res literaria in luctum gravissimum, conjicitur, & amittit Ecclesia & Academia communis suffragiô Theologum eruditione summum, ingenio acutissimum, & judicio propè divinum, uno verbô alterum Chemnitium, cui in hodiernâ omnium Academiarum clade, paucissimis exceptis, vix reperias similem, qui Höpfneri famam & gloriam sustinere queat. Sed & porrò est, quod in hoc obitu singulariter expendendum. Cumulantur hoc tempore prodigia, nubes sulphureas dejiciunt pluvias, aquæ in suburbio præter naturam cruentum induunt habitum, dirorumq; eventuum experientiâ toties hactenus confirmatâ evadunt indices. Et ecce, his tanti Viri emigratio per se satis ominosa copulatur. Aves certè marinæ ex alto in terram provolantes certum surgentis tempestatis præbent indicium: Ita Viri magni ex tempestuosò mundi pelago in cœlum avolantes graves adversitatum procellas minitantur. Vix Petrus & Paulus Apostoli profuderant extremæ vitae spiritum, cum Jerosolymam oppugnatam, captam, cæsis ad interencionem Judæis, Romani à fundo subverterent. *Augustinum* Doctorem suum vix

ovp

A 3

tristii

tristi funere sepelierant Hippōnenses Afri, & statim
ab illius exitu urbem Vandali deleverunt, Africam
Gensericus ferro flammisq; peragravit, Religionem
Arrianae impietas diris ab orthodoxis sumtis suppli-
ciis extinxit, ut Possidonius in vitâ ejus recenset.
*Qvamprimum Ambrosius, Chrysostomus, Hierony-
mus* à mortalibus discesserunt corporibus, Euty-
ches, Nestorius, Pelagius foedissimis erroribus Or-
thodoxiam contaminârunt, Non opus est vete-
rum Ecclesiæ Doctorum exemplis, ipsa experientia
loquitur, qvâm turbulenta tempestas vicinam ja-
etaverit urbem & Academiam, ex qvô tempore
Magnus illius Theologus inter vivos esse desiit. Qvod
ergo fatum nos sit mansurum, ignoramus quidem,
postquam autem D E U S Academiæ Atlantem ad
meliores avocavit, exhibitis insimul iræ non exi-
guis indiciis, nil læti aut prospere nobis promittere
licet. *Considerate hoc mortales, & pœnitentiam agi-
te, expendite hoc pii, & suspirate indies: O glorie Je-
bovæ, usqueqvò non es reqvietus? Ingredere in va-
ginam tuam, quiesce & subsiste.* Mitiga, ô D E U S
misericordissime, benè meritas pœnas, averrunca,
omne scævum, & conserva reliquias populi tui; sana
scissuras, sana vulnera, quæ inflixisti nobis, & osten-
de iterum faciem tuam, faciem misericordie & salutis.
Nunc ad Hœpfnerum nostrum non nisi cum ma-
ximiis laudibus nominandum revertamur, quem
qvò

qvò acerbiùs lugemus ademptum, eò studiosiùs nō
men ejus & virtutem ad seram posteritatem trans-
mittere laboremus. Strictim itaqve de vitæ ipsius
laudatissimæ telâ tū minchoatâ, tūm continuatâ, tan-
demq; egregiè pertextâ, adhuc qvædam delibanda
sunt. Nimirum vitæ primam usuram Höpfnerus
noster in hâc urbe, fœcundissimâ felicium ingenio-
rum matre, hausit D. XXIX. Novembris Anno
Messiano c I o. I o. XXXII. ab introductô Ca-
lendariô Gregorianô decantatô. Pater ipsi suit
cognominis Vir Reverendus, & non minùs doctri-
nâ qvàm pietate celebris Dn. Heinricus Höpfnerus,
Parochus in suburbio ad D. Georgii vigilantissi-
mus. Splenduit autem stirps Höpfneria Arnstadii
in Thuringiâ, eò ante annos ducentos ex Wetera-
viâ Cattorum traducta, qvæ posteà in Electoratu
hôc Saxonico & Comitatu Swartzburgicô latissi-
mè se diffudit. Ex eâq; præ aliis Nicolaus Höpfne-
rus, vir literatisimus, Abbas ad Annum c I o. I o.
XXXIX. Cœnobii Homburgensis principali axio-
mate coruscans eminuit, qvî posteà sub ortum
lucis Evangelicæ fermento Papistico renunciavit,
& D. Mauritio & Augusto Electoribus felicissi-
mæ recordationis in multis arduis negotiis egre-
giam operam navavit, & genti suæ insignem splen-
dorem conciliavit. Matrem autem sortitus est
Anastasiam, Domini Friderici Einwagen Ecclesiastæ

Gera-

Gerani Variscorum, veræ fidei Confessoris egregii,
& in persecutione Cryptô-Calvinianâ, in qvâ in
exilium pellebatur, constantissimi filiam. Factum
enim est, prædicto Confessore Christi in exilio hîc
Lipsiæ degente, & postea repentino contagio cum
conjuge & plerisque liberis ad meliores evocato, ut
Parens τὸ μαναρίτης proxenetâ & parario celeber-
rimo Theologo Dn. D. SELNECCERO relictam ejus
suprà nominatain filiam in uxorem duceret, & ex eâ
nostrum piè denatum Doctorem susciperet. Vix au-
tem bimulus ὁ μαναρίτης patrem amittebat, sed à
D E O orphanorum susceptore altero Parente Dn.
M. Andreâ Schreiberio Pastore Ilenburgicô, cui Mater
nupserat, beabatur, & ab ipsô planè adfectu paternô
educabatur. Hic non ignarus ejus, qvod Salomo
ait: Rectâ imbutus viâ puer, etiam cùm senuerit, non
recedet ab eâ, nihil habuit prius aut antiquius, qvàm
ut privignum honesto loco natum honestis tûm
mòribus, tûm artibus imbui curaret. Qapropter
annum agentem sextum Delicium ablegavit, & in-
stitutioni Dn. M. Johannis Stoiae Ludi ibidem Mode-
ratoris commendavit, ubi tyrocinia studiorum egit
ad annum duodecimum cum dimidiô. Hinc no-
mine & locô Honspergiæ familiæ in Illustrem ad
Albim ludum missus est, in qvô M. Danielem Me-
nium Rectorem, & M. Michaëlem Rakelmannum
Con-Rectorem Præceptores nactos, tâm felices in
studio-

Studiorum cursu progressus fecit, ut Anno aetatis
XIX. ab his Præceptoribus dignus habitus fuerit,
qvem stipendio qvodam ex tribus illis, qvæ antehac
ipsi diribere solebant, mactatum in Academiam
Patriam remitterent. Hic statim in numerum Alu-
mnorum Electoralium cooptatus est, & sub studio-
rum directoribus dexterrimis Dn. M. Jobanne Nel-
delio Organi & Ethicorum Professore P. & M. Christo-
phoro Hunnichio Alumnorum tūm temporis Inspecto-
re, ut & M. Jobanne Fridricbo Ultriusque LL. & Hi-
storiarum Doctore Publico, Viro literarum bononato,
& jamdudum immortalitatis albo donato, per qua-
triennium integrum solidiori Philosophiæ & publi-
cè & privatim operatus, inq; eà minima, medioxu-
ma, maxima ita prosecutus est, ut lauream utramq;
ceu publicum doctrinæ ornamentum reportaret.
Præmissis & substratis ita Minervæ studiis, Theologiæ
qvoq; meditatus est fastigium, ita quidem, ut dul-
ci qvâdam συζυγίᾳ Musas cum Gratiis Spiritūs
Sancti qvasi copularet. Ex unâ namq; parte Col-
legia aperiebat ab Annô 1604. ad 1617. usq; Philo-
sophica tūm lectoria, in qvibus totam ἐγνωλο-
παγδειαν privatim docuit, & aliquoties enarravit,
tūm disputatoria, qvorum undecim absolvit, unâ
cum Oratoriō. Ex alterâ verò parte Eusebiæ, ad
qvam vel tacitō instinctu, vel divinō qvô-
dam afflatu propendebat, talem addicebat operam,
ut non in aditistantūm versari, sed in adyta ejus pe-

B

ne-

netrare sibi pulchrum duceret. Qvapropter pu-
blicas prælectiones Theologorum Excellentissi-
morum Dn. D. Zachariæ Schilteri, Burchardi Har-
barti, Cornelii Becceri, & Vincentii Schmuccii assiduè
invisit, adjunctis Disputationum Theologicarum,
exercitiis, partim à Stipendiatis frequentatis, partim
in Collegiis privatis à Clarissimô Licetiatô Mülman-
nô adornatis. Atq; ut & aliarum Academiarum do-
cendi methodum, mores & instituta cognosceret,
exactâ periodô Stipendii Electoralis ad Jenensium
& Witebergensium Academiam excurrit. Hūc au-
tem rediens, Academicisqvè porrò laboribus totus
insudans, effecit, ut inclyta Facultas Philosophica
Annô c̄lo. Iō. CIX, ipsum Membrum suum &
Assessorem constitueret. Comitata est hoc hono-
rum Academicorum initium *Professio Logicæ Ari-
stotelæ* Anno c̄lo. Iō. CXII. Qvantâ autem
fide & juventutis commodo per integrum qvi-
quennium ei præfuerit, testantur duo in hanc artem
Commentarii jam olim typis evulgati. Porrò subse-
cuta est Anno c̄lo. Iō. CXIII, die vii. Junii *prima in
Theologiâ Laurea*, qvam unâ cū Tredecim Compe-
titoribus, impetratis à Serenissimô Electore nostrô
sumtibus ad Promotionē adeptus est. Posterô verò
Annô stipendiatorum Ephoriam Philosophicam obti-
nuit. Hinc mundo valedicente Svadâ illâ sacrâ, alte-
roqvè veluti Chrysostomo D. Georgio Weinrichio,
Ecclesiæ Lipsiensium & vicinarum Superattendente,
qvod.

qvod sub annum cī. Iō. CXVII. contigit, deman-
data ipsi fuit Professio IV. Theologica, unā cum Epho-
riā Stipendiatorum ejusdem Facultatis. Qvam Spar-
tam, ut eō majori cum authoritate exornaret, eō-
dem Annō sesqvimense post auspicia Professionis
prædictæ Licentiæ, ut vocant, gradu in Theologiâ,
& iterum binis mensibus elapsis, in ipso Jubilæō Lu-
theranō die VI. Novembris Doctorali dignitate or-
natus est. Qvantō verò studiō & industriā, laboreq;
Provinciæ commendatæ præfuerit, testantur aurei
Commentarii in Micheam, in Habacucum, & Psalmo-
rum librum, ut & Tractatus de Cœnâ solidissimus bre-
vi σὺν τῷ Θεῷ lucem visurus, qvibus animavit Ca-
thedram Publicam. Eandem præterea & Scriptis &
Exercitiis Theologicis aliis insigniter decoravit.
Nam scripta qvod attinet, versatur in manibus o-
mnium Saxonie Evangelica, contra quam ne hiscere
qvidem ausi sunt hactenus Romanenses. Habuit præ-
terea eruditissimas Disputationes de Apostasiâ Roma-
næ Ecclesiæ, de Ave Maria, de Quæstione: ubi fuerit Ec-
clesia ante Lutherum, de Satisfactionibus Papanis, In-
dulgentiis Pontificiis, Jejuniis, & in primis de Justifi-
catione fidei contra Christophorum Meyerum, quarum
duodecim lucem adspexere, de Satisfactione Christi
contra Photinianos, de Nominibus DEI, de Omnipo-
tentia DEI, de Infinitate DEI, aliasq; complures,
quæ cùm omnibus sint notissimæ, pluribus commemora-
re supersedemus. Collegia Theologica, quæ aperuit &

babuit varia, præterire non possumus. In his enim dis-
qvisitionibus piis libros Symbolicos nostrarum Ec-
clesiarum declaravit; Chemnitii Locos, & Conci-
lium Tridentinum tribus vicibus disputando ad fi-
nem perduxit; Eiusdem librum de Personâ Christi,
& Repetitionem Chemnitianâ, nec non D. Meisne-
ri *Xριστολογίαν* discussit. Accedunt Loci Theologi-
ci, & in primis Locus de Scripturâ S. & Deo, quos
ipse eruditè concinnavit, & proposuit. Quatuor Ev-
angelistas privatim exposuit, omnes Apostolicas E-
pistolas, & ex his nonnullas alterâ, quasdam etiam
tertiâ vice disputando percurrit. D. Bergii scriptum
de Cœnâ Domini examinavit & refutavit. Bellar-
mîni Controversias de Gratiâ p̄imi hominis, de A-
missione gratiæ, & Statu peccati ventilavit, itemque
dicta Scripturæ de Verbo Dei & Personâ Christi
summâ cum industriâ enucleavit. Maximè quoque
eminuit Doctoris nostri dexteritas & judicium in
gravissimis consultationibus de Religionis qvibus-
dam capitibus, aliisqve bonum publicum attinenti-
bus negotiis institutis. Qvâ de causâ non tantum
Aule Serenissimæ meruit gratiam, sed & apud sum-
mos viros sibi conciliavit favorem & æstimationem
immortalem. Admirati sunt ipsum Philosophi &
Theologi in variis Academiis Witebergensi, Rosto-
ckensi, Jenensi, & in primis Giessensi & Marpurgensi.
Imò summa ejus industria & rara cognitionis The-
ologicæ soliditas ipsum ita commendavit *Altiorfi-*

132

na & Marpurgensi Academiis, ut utraq; Profesorem
nostrum ex peteret Doctorem, illa quidem per Cla-
rissimum Theologū Noricum Schröterum An. 1616;
Hæc autem per famigeratissimum D. Justum Feur-
bornium An. 1627. Paucis etiam tangendæ sunt Di-
gnitates eminentes, quæ piè denato in Academiâ &
splendidissimis Collegiis obtigerunt. Inter Colle-
gas Majoris Principum Collegii locum obtinuit An-
no cl. Ic. CIX. die xxix. Septembris. Rectorales
fasces Academiæ non sine sui gloriâ tenuit Anno cl.
Ic. CXXI. Decanatum, qui per Theologos in or-
bem ire solet, octies gessit, semel autem Præcelfen-
tissimi Theologi D. Polycarpi Lyseri vices, cùm
Decanatum ejus mors in opina interrumperet, susti-
nuit. Senior omnium votis audiit in Natione Misnicâ
& Collegio Principi Majori Anno cl. Ic. CXXVIII:
In Collegio autem Theologicô Anno cl. Ic. CXXXIII.
In Consistorium Ecclesiasticum cooptatus est Anno
XXVIII. Canonicus Cizenensis constitutus est Anno
XXIII; Misnensis autem electus est ab Universitate
Anno XXVIII. d. viii. Februarii, & paulò post in Ca-
pitulum receptus, posteroq; anno Dignitate, quæ cu-
stodie vel thesaurarii nomine venit, annuente Serenis-
fimo Electore, condecoratus est. Academia tandem
Decemvirum Annô & die eodem ipsum proclama-
tum percepimus. Tacemus nunc alias ejus expedi-
tiones in Collegii Paulini Præsidatu, Anniversaria-
rum Scholarum Illustrium Visitatione, & similes. Ita

Sibi Theologus optimus evenire comp̄erit, qvod de se olim Augustinus protulit: Elegeram abjectus esse in domo DEI. Non enim in convivio Domini mei superiorem locum elegeram, sed potius inferiorem. Et abjectum: Sed placuit illi dicere: Amice ascende superius. Atque talis & tantus qvā publica Höpfnerus noster fuit, de Pietate & privatā vitā nunc paucis. Vitam certè decurrit talem, ut in eā tanquam in Timanthis qvādā picturā ornamenta egregia deprehendamus. Splendet ibi in DEUM Fietas, & in veræ fidei, cuius fuit retinentissimus, confessione, usq; ad ultimum, vitæ spiritum perseverantia; ut & in temptationibus, calamitatibus, tām publicis, qvām privatis, cujusmodi erant morbi varii, acutissimi calculi dolores, charissimarum conjugum obitus, maxima cum patientiā constantia. Fulget ibi erga proximum charitas, siqvidem illi salus proximi verēcordi erat. Lucetib⁹ in officiō fides, & assiduitas, qvæ tanta fuit, ut illā vim sibi atq; mortem prop̄ acceleraverit. Domesticum ejus statū si reqviris, in conjugiō vixit geminō. Prius contraxit Anno cl. I. CXX. d. xvi. Octobris cum Virgine pietatis studiō, & virtutibus virgineo decori-convenientissimis commendatisima Veronicā, Viri integrimi & priscae fidei Dn. Hieronymi Jordanis Civis & Mercatoris in hac urbe, sobole unica, Celeberrimi Dn. D. Leonhardi Badehornii triū Electorum Saxoniae Consiliarii, & in hac urbe Consulis nepte, cum qva triennium cum dimidiō vixit svavissimè,

simē, & D̄ei benedictione genuit tres liberos melioris sexūs, sed qui omnes, ut solsticiales herbæ, paulisper fuere, & tertius matris obitū vix paucis horis antevertit. Hāc ipsā orbatus Anno cl. I. CXXIV. die xxvii. Februarii, postquam in viduitatis decennali lectō perdurāset, matrimonium alterum iniit Annō cl. I. CXXXIV. die xxviii. Januarii cum lectissimā fœminā Mariā, Dn. Gedeonis Hanemanni Senatoris Prudentissimi & Mercatoris Primarii relictā vi- duā, qvæ comem suam observātiam, ingenium pla- cidissimum, & conjugalē promptitudinē per octen- nium ita probavit nostro Seniori, ut Annō præteritō die x. Decembris humanis exemptarebus acerbissi- mō luctu totum funestaret. Atq; hæc vitæ, qvam vi- xit Höptnerus, summa est, usq; dum ad fatālē metam eam duxit ventriculi imbecillitas, & senilis marasmus, qvi annum integrū, & quod excurrit, variis sympto- matibus Doctorem nostrum oppugnavit, sensimq; incrementa majora, accedente in primis savigissimæ suæ sociæ & Asnathæ, h.e. Curatricis morte, sumvit, donec tandem in nervum erumperet, & paucas ante septimanas debile corpus lecto planè affigeret. Actu- tūm D̄eī se arbitrio Vir pientissimus submisserat, & ita sensa animi & cogitationes omnes composuerat, quasi qui morti quotidiè iret obviam. Ubi itaq; ve- rium defectū indies majorem persentiscebat, quartō ante obitū die Sacræ Synaxeos viaticō instruendum se curabat, mundanis yaledicebat, cœlum anhela- bat.

de
se
pe-
je-
ns.
ter
n
his
us.
jus
n
us,
is-
es,
ti-
as,
ibi
n
us
n
us
O-
Vi-
nis
le-
O-
ne-
is-
nè,

ZB 4036

bat, beatam analysin ardentissimè flagitabat, spem
& fiduciam omnem in Salvatorem suum, de cuius
merito Commentationes adhuc plusculas institue-
bat, collocabat, & instar militis in acie constitutus
mortem contemnebat, illud Ambrosii, qvod in Vitâ
ipsius Paulinus recenset, suum faciens: *Mori non ti-
meo, qvi ab omnium Dominum habeo.* Sic tandem inter
preces devotas proximô die Veneris, qvi erat X. Ju-
nii, post quadrantem primum Horæ X. vespertinæ
auditum Redemptori ac Creatori traditus, & tâm pla-
cidè extinctus est, ut qvi supremis ejus adfuere, non
sine admiratione hoc intuiti, petierint ab eô exem-
plum moriendi, postqvam annos LIX. cum dimi-
diô in terris exegisset. *Anima jam soluta corporis
compage immiscuit se consuetudini cœlestium, ubi vi-
tam verè vitam inter cœlestes vivit, & ineffabili glo-
riâ, & inenarrabili gaudiorum voluptate æternum po-
titur. O gaudium supra gaudium, extra quod non est
gaudium!* Reliquiæ vero & exuviae illius posteâ
Hora IIII. pomeridiana in Templô Academicô
Paulinô funerabuntur. Vestrum est, Academicici
Cives, qvem in vitâ dilexistis, exeqviali officio quo-
que prolixè proseqvi, & Viri meritissimi funus no-
biscum decenter comitari. PP. die XIII. Junii An-
no recuperatæ gratiæ CIO. I. CXXXII.

Typis GREGORII Kühnens.

1077

AN. 248.

HEINI
JUN.
Dominus
Graß/
R
ACAD.

